

skulde jeg mene, at saa vilde denne Formandens Opfattelse under den ene eller den anden Form være kommet frem i den Indstilling, han paa vedkommende Organisations Vegne har gjort til Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) gjorde et meget svagt Forsøg paa at bortforklare de Bemærkninger, han havde fremsat forrige Gang, han havde Ordet, med Hensyn til det Princip, ud fra hvilket adspurgte Organisationer svarer Ministeriet. Det blev ogsaa ved Forsøget og ogsaa ved et Løfte fra det ærede Medlems Side om, at man nok i Fremtiden fra den danske Købstadforenings Bestyrelse skulde faa Underretning om de forskellige Opfattelser og Mindretalsstandpunkter. Det vil jeg sætte Pris paa, men naturligvis ikke, hvis det skal ske paa Bekostning af Bestræbelser for at naa til Enighed paa saadanne Omraader, hvor det i det hele taget er muligt. Thi det er en klar Sag, at hvad der fremtræder som Udtryk for en enig Opfattelse indenfor en Organisations Ledelse, maa der tillægges mere Vægt, end hvad der maatte fremtræde enten som Fler-tals- eller som Mindretalsopfattelse. Altsaa, Bestræbelserne for at naa til Enighed er kun af det gode; men hvis de sker paa Bekostning af, at Ministeriet overhovedet faar Kundskab om, hvilke Ønsker der har været fremme fra betydende Side indenfor Organisationernes Ledelser, saa er det, siger jeg, en Fremgangsmaade, som ført videre vil bevirke, at der ikke kan tillægges Organisationernes Svar i den kommende Tid den Vægt, som det er ønskeligt at tillægge dem.

Det ærede Medlem siger saa, at jeg begav mig trods det gode Forsæt dog ind i Skudlinien mellem det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det forstod det ærede Medlem saa godt, for medens jeg under Forhandlingerne om den københavnsk-frederiksbergiske Skattelov stod Socialdemokratiet nær, mente det ærede Medlem, at nu var det nødvendigt for mig for at faa Lovforslaget gennemført at støtte det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Ja, det ærede Medlem kan jo mene saaledes, det vil ingen kunne forhindre ham i. Men Sagen er den, at jeg stiller mig i disse Spørgsmaal, som efter min egen Mening i alle Spørgsmaal, altid i nøje Tilslutning til den sunde For-

nuft, og denne repræsenterede de Herrer Socialdemokrater, da vi havde den københavnske Skattelov til Behandling, for saa vidt som de ikke i Borgerrepræsentationen havde turdet tage Ansvaret for at fremsætte de Forslag, som fra anden Side fremkom, eller støtte dem. Det fandt jeg rimeligt, thi Socialdemokratiet som Flertal i Københavns Kommunes Ledelse har at tage Hensyn til den forsvarlige økonomiske Forvaltning. Derfor stod jeg ved denne Lejlighed ikke langt fra Socialdemokratiet. For øvrigt indtog de Konservative i Københavns Borgerrepræsentation ganske den samme Stilling. At man fra ledende Side indenfor Frederiksberg Kommunalbestyrelse maa formene, at den finansielle Situation ligger saaledes, at man dør vel kunde gaa noget højere med Børnefradraget, er forstaaeligt. Og den Paastand, at Frederiksberg Kommunes Stilling er en saadan, at dette vilde være forsvarligt, er ganske sikkert ogsaa rigtig. Men naar jeg ikke kunde følge de Ønsker, som fra konservativ Side paa Frederiksberg fandt Udtryk her, laa det i, som jeg ogsaa udtrykte det, at jeg maatte mene, at disse Kommuner, i hvilke Livsvilkkaarene, Prisforholdene o. s. v. ligger ganske ens, ogsaa burde have, saa vidt muligt, ens Grundlag for deres Skattepaaligning. Derfor skal det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) slet ikke undre sig over min Stilling i Dag i Sammenligning med den, jeg indtog forleden; de er i ganske nøje Kontakt med hinanden og i nøje Konsekvens af hele min Stilling til de Spørgsmaal, som disse Lovforslag angaar.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Naar jeg har begæret Ordet igen, er det, fordi jeg ikke fik stillet det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, hvorledes de Konservative vil forklare, at det er nødvendigt at give 500 Kr. i Børnefradrag paa Frederiksberg — hvis det var vedtaget, vilde de Konservative, saa vidt jeg forstaa, gaa med til at forhøje Fradraget udenfor København til 300 Kr. —, men da det ikke blev vedtaget for København og Frederiksberg, da den Retfærdighedshandling, som det ærede Medlem mente der laa deri, ikke blev gennemført, saa skal der fremdeles herske uretfærdige Tilstande udenfor København.

Til den højtærede Indenrigsminister